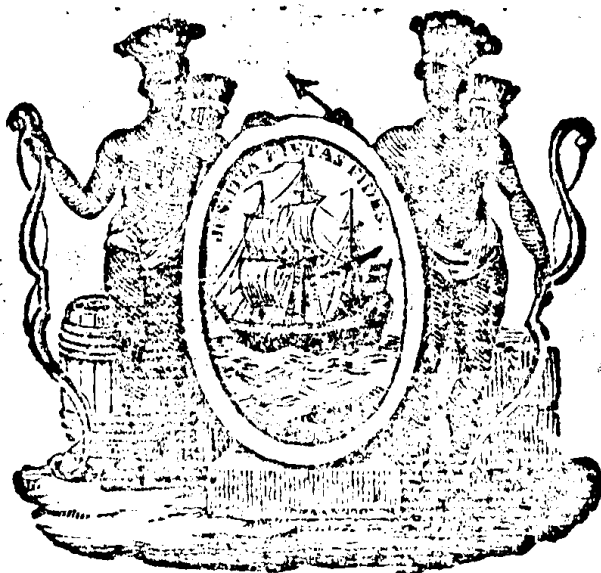

Woensdag,

7 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 5 Augustus 1839.

Door den Gouverneur Generaal is op heden genomen de navolgende resolutie:

»De Gouverneur Generaal een blijk willende geven dat het welzijn van Suriname's Ingezeten en voortdurend de belangstellende en vaderlijke zorgen van Zijne Majesteit Onzen geëerbiedigden Koning bezig houdt, en dat ook Wij niet in gebreke zijn gebleven, zelfs vóór Onze komst in deze Kolonie, hare belangen, zooveel in Ons vermogen was, bevorderlijk te zijn, waarbij de welwillende tussenkomst van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, Ons dan ook niet heeft ontbroken.»

»Gelet op het verhandelde in de vergadering van de Hoofd-Directie der Particuliere West-Indische Bank van den 8 Junij 1839.»

»Heeft goedgevonden en verstaan te bepalen.»

»1°. Dat op nieuw eene som van f 50.000 ten dienste van het algemeen beschikbaar zal worden gesteld, waarvoor de Particuliere West-Indische Bank wordt geauthoriseerd WISSELS af te geven op het Departement van Kolonien in het Meederland, betaalbaar op 3 maanden na zigt, tegen storting van gelijk bedrag in Surinaamsch Papiergeld.

»2°. Dat van gemelde f 50.000 eene som van f 40.000 uitsluitend wordt beschikbaar gesteld ten dienste van den handel, en onder de zich daartoe anmeldende personen zal worden verdeeld naar evenredigheid der Patenten die door de handelaren worden betaald even als zulks, bij de eulangs plaats gehad hebbende afgifte van Wissels, ten grondslag der verdeling heeft gestrekt.»

»3°. Dat Wij het afgeven van de overblijvende f 10.000 aan Ons behouden, ten einde daaruit te vinden de middelen van remise van gelden, ofschoon niet uit den Handel voortspuitende, die het Ons na overleg met de Leden der Directie van de Particuliere West-Indische Bank zal blijken ten algemeener nutte wenschelijk te zijn, onder dien verstande, dat, wanneer gemelde laatste som daardoor niet geheel mogt worden geabsorbeerd, het overschietende zal worden bijgevoegd aan de som ten dienste van den Handel beschikbaar gesteld in het aandeel der aanvragende personen daarmede gelijkmatig zal worden vermindert.»

»4°. Dat personen, die remises deden hebben ofschoon niet voortspuitende uit den Handel, doch waartoe vermoend wordt termen te zijn, om in de door Ons geestelde categorie te vallen, zich

daartoe almede aan de Directie der West-Indische Bank zullen kunnen aanmelden.»

»5°. Daar het Ons duidelijk gebleken is, dat de aanvragen, die bij eene vroegere beschikbaarstelling van Wissels zijn ingediend desommen, die wezenlijk benoodigd zijn, verre overtreffen en dus schijnen te zijn gedaan in verwachting, dat daaraan toch in zijn geheel niet zou worden voldaan, waaruit moet voortspuiten, dat de staat der Kolonie in een ongunstig daglicht wordt gesteld en Wij buiten staat gehouden, om de wezenlijke behoefte te kennen en de middelen ter voorziening daarin op te sporen, zoo wordt hiernede een ieder aangemaand, zich voor den vervolg daarvan te onthouden, daar het Ons zou kunnen leiden tot de vordering, dat men te gelijk met de aanvraag van Wissels de aangevraagde sommen in Surinaamsch Papiergeld bij de West-Indische Bank deponeerde en het niet voldoen daaraan tot serieuze maatregelen Onzerzijds zou kunnen noodzakelijk.»

»Ook doet de aanvraag om meer of mindere sommen hier niets af, daar de toekenning toch uitsluitend volgens de Patenten wordt opgemaakt, en het is dus alleen, om de wezenlijke behoefte te kennen en dus in het welbegrepen belang van de Ingezeten en zelve, dat Wij gemeend hebben deze aanmaning te moeten doen.

»Wordende overigens deze verrievende beschikbaarstelling van Wissels als een voorloopig blijk der vaderlijke goedheid van Onzen geliefden Koning door Ons gedaan en ten bewijze, dat eene meer uitgebreide hervatting der operationen van de Particuliere West-Indische Bank steeds in contemplatie is, en alleen redenen van overwigtig belang de verwezenlijking daarvan voor als nog vertragen.»

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentien.

Tot informatie van belanghebbenden is dienen de, dat de Boedels-beschrijvingen van de solvante Boedels: COLIN JUNER en WORIE van BEUDEKER; alsmede de Rekening en Verantwoording, benevens de daaron geformeerde Balance, van de insolvente Boedels: AUGUST WILHELM GRAEVE, en van de absente SUSANNA ELISABETH NAIAR; gedurende den tijd van drie weken ter Secretarij van het Commissariaat voor het Departement der Onbeheerde Boedels ter visie liggen, met intimatie voor zoo ver laatstgemelde Boedels aangast, om, wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, hetzij op de gegrondheid of op de ho-

grootheid der daarbij voorkomende schuld-vorderingen, hetzij op de rangschikking der Crediteuren, of eenige remarques of zoogenamde Debatten op de Rekening en Verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van drie weken, na den dag waarop de bevoegdheid om van deze Stukken visie te nemen, is geëxpireerd; bij eenig behoorlijk schriftuur aan Commissarissen te doen blijken.

Paramaribo, den 3 Augustus 1839.

De fungerende Secretaris van het Collegio van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels,

F. C. COBLIJN.

(30022) De Exploiteur bij het Gerechtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 9 ten Augustus 1839, des voormiddags om negen uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit wel gemeld Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven Antoinette en Marie; bekend staande ten name van MARIANNA van KORTLANG, doch het eigendom van J. C. H. SCHILDERUS.

Paramaribo, 5 Augustus 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(30079) Heden ontsiep zeer zacht in den ouderdom van Vijftig Jaren, onzen Dierbaren Echtgenoot en Vader, de Heer L. B. SLENGARDE, na een langdurig en smartelijk lijden van bijna negen maanden, om, zoo wij vertrouwen, tot een beter leven over te gaan.

Hoezeer dezen harden slag ons ten sterksten grieft, vinden wij eene rijke bron van troost in de hoop, dat hij van die smartelijke pijnen vrij, de eeuwige Zaligheid is deelachtig geworden.

Paramaribo, 4 Augustus 1839.

J. S. P. BROUW.

Wed. L. B. SLENGARDE.

H. C. J. SLENGARDE.

(30012) Op DONDERDAG, den 8 ten dezer, aan Boord van het Schip Dina Maria, Kapt. H. C. WRIBURG, BEROOKINGEN zullende plaats vinden, zoo wordt zulks ter kennis van het geëerde publiek gebracht.

Paramaribo, den 6 Augustus 1839.

J. H. CORDUA,

woonachtig in de Gravenstraat, heeft per het Schip Dina Maria, Kapt. H. C. WRIBURG ontvangen en biedt te Koop:

Aardappelen, GRAS BOTER, zoote-melksche, kornline-, edammer- en limburgse Kazen, Hammen, pekels, Saucjes en Worst, Rolpens, Zoutvleesch, gerookt en gezouten Spek, beste ROODE WIJN in oxhoofden en bij het dorijn, dubbel witte Princesse Bier in oxhoofden en tonnen, Seltwater in 4 kannen, Jenever in kelders van 12 en 15 stoopen, Cognac en witte Brandewijn.

Een assortiment Bielefelder hemden Linnen, wit Osnabrug, dito, fijne Haarlemmer Boekjes Streep, Platiljes Roijal, Schotsch Batist, Creas, garen Vrieschbont, rood en blaauw katoen Dambord, fijne witte en ruwe garen Dril in soorten, fijn wit Batist Katoen $\frac{1}{2}$ en $\frac{3}{4}$ breed, ordinaire wit Katoen $\frac{1}{2}$ breed, fijn en ordinair wit Saten of Engelsch Leder, effen wit Kamerdoek, effen wit Neteldoek, witte katoenen Mans en Vrouwen Keusen, dito Mans Sokken, witte gebreide katoenen Mans en Vrouwen Handschoenen, extra fijn zwart-, blaauw-, groen- en donkerbruin Laken en Drap d'Été, wit Casemier, effen Flanel, zwarte en groene zijden Paraplu's, Katoenen dito. Eau de Coléghe, HAVANA SIGAREN in $\frac{1}{4}$ kisten, PORTORICO dito in $\frac{1}{8}$ dito, CANNASSER en PORTORICO TABAK in dozen en pakjes, Aarde of Goudasche Pijpen in mandjes, Patent- en Lijn Olie, fijn aangemaakt Loedwit, Schrijfpennen, Ouwelen, gesneden en ongesneden Schrijfpapier, fijn velijn Postpapier, groote en kleine Spiegel met vergulde Lijsten en Glas, PETTEN.

Een assortiment blaauw Aardewerk, fijne en ordinaire Water-, Wijn- en Liqueurglazen, Lampglazen, dito Kousjes, KOFFERS, STEENEN, KALK en CEMENT, enz., enz. (30068)

Paramaribo, den 30 Julij 1839.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 2den dezer, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. Forster Rascome, van Demerary, hebbende 4 dagen reis; Passagiers: de Heer Henri Bridgewater, Mevrouw Helena Lenia Bridgewater, Maria van Kok, Frederica Molherbergh en de jonge Jufvrouw Sally Daniels.

UITGERLAARD.

Den 6den het Schip Standvries, Kapt. F. Feijkes, naar Amsterdam; lading: 334 vaten Suiker, 58 balen schoone- en 2 dito vuile Katoen.

Mengelingen.

WROEGING VAN EEN WIJSGEER.

Het was in November 1776; buitenshuis nat en koud weder, regen en sneeuw door elkander. Ijzel op de straten, rijp aan de boomen. Alwat er in het stedeken Lichtfield, in het Engelsche Graafschap Warwick, fatsoenlijk genoemd kon worden, was op eene partij bij de Graven C*** verzameld. De meesten der aanwezigen waren derwaarts gelokt inzonderheid door den wensch, om den beroemden Samuel Johnson te zien, die overgekomen was om zijne geboorteplaats te bezoeken.

Lang had men gedraald met aan tafel te gaan, zonder dat de verwachte gast verschenen was. Reeds was men van het maal weder opgestaan, en nog kwam hij niet. Het eene uur verliep vóór, het andere na. Men had thee gedronken, en het gezelschap was op het punt van uiteen te gaan, toen de Dr. aangemeld werd. Zoodra hij de zaal intrad, werden allen door het ongewone van zijn voorkomen getroffen. Op zijn gelaat bespeurde men niet meer die uitdrukking van trots en hardheid, welke hem, ondanks zijne overige voortreffelijke eigenschappen, zoo vele vijanden verwekt heeft. Hij scheen uiterst afgemat, en zag er bleek, onthutst en neerslagtig uit. Zijne kleederen hingen hem wanordelijk om het luf en waren met sneeuw en rijp bedekt. Stom van verbazing zag men elkander aan. Hij trad der Gravin nader, en verzocht haar, zijn lang weg-blijven wel te willen verontschuldigen.

„Toen ik uwe uitnoodiging aannam,” sprak hij, „had ik niet opgelet, dat zij tegen den 21sten November luidde. Gij weet niet, hoe merkwaardig deze dag

voor mij is. Ik zal het u, in tegenwoordigheid van alle hier aanwezigen, opklaren, dat zal voor mij eene boete te meer wezen!

„Nu veertig jaren geleden, juist ook op den 21sten November, zeide mijn oude ziekelijke vader tot mij: „Sam, ik voel dat ik niet wel ben; span de paarden voor den wagen en rijd voor mij naar Wallstall. Doe mij het plezier en verkoop daar heden in mijne plaats.” In domme trotschheid op mijne verkregene kundigheden en gaven, welke ik evenwel alle slechts had kunnen verwerven door de offers, welke mijn vader zich getroostte, gaf ik, die toch tot nog toe slechts het brood gegeten had, hetwelk hij in het zweet zijns aangezigts verwierf, ik, die naderhand meer dan eens geen brood gehad heb om te eten, mijnen vader een weigerend antwoord. Met eene zachmoedigheid, welke mij thans nog de bitterste tranen asperst, herhaalde hij zijne bede: „Kom, mijn lieve jongen, rijd naar Wallstall! Het zou jammer zijn eene markt te verzuimen, die voor ons zoo voordelig kan uitvallen.”

„Ondanks al wat hij mij voorstelde, volhardde ik in mijne weigering, want ik schaamde mij, in eene opene marktkraam onze waren te koop te bieden. Zonder nu verder een woord te zeggen, ging mijn vader naar buiten, spande den wagen aan, en reed ter markt. Het was een weder als heden. Veel zieker kwam hij naar huis, en weinige dagen daarna lag hij in zijne doodkist.”

Dit zeggende, bedekte Johnson met beide handen zijn aangezicht, terwijl de tranen hem in groote droppels over de wangen rolden. Zijne zoo mannelijke en eerwaardige trekken droegen den stempel der diepste zielesmart. Eenig minuten zweeg hij, als in zichzelf verzonken; daarna vermande hij zich weder en ging voort: „Sedert dien dag zijn heden juist veertig jaren verlopen, en in die veertig jaren ben ik elken een en twintigsten November naar Lichtfield gekomen. Den weg naar Wallstall, dien ik destijds niet met rijtuig wilde afleggen, leg ik, zonder gegeten of gedronken te hebben, op mijne voeten af. Op de markt, op de plaats zelve, waar mijn vader met zijne kraam gestaan heeft, uit welker opbrengst ik geworden ben wat ik ben, blijf ik twee uren blootshoofds staan, welk weder het ook zijn moge. Ik ben nu reeds ouder, dan mijn vader was, toen hij stierf, en nog heeft de vroeging over mijn hoogmoedigheid, mijn verfoeilijk gedrag mij niet gedood!”

Johnson snikte overluid, en zonk op eenen stoel, zonder zich aan het gezelschap te bekreunen, dat om hem heen stond. Eensklaps echter sprong hij weder overeind, en riep met een ijzingwekkenden lach: „Doch wat haat het, dat ik schrei? Is de uitroep, dien ik mijnen Passelas in den mond gelegd heb, en dien al de lezers van dat boek zoo ziele-treffend vinden, wel iets anders dan de uitboezeming van mijn eigen gevoel op de markt te Wallstall! HET IS TE LAAT! HET IS TE LAAT!”

Niemand onderstond zich, den neergebogen Wijsgeer te troosten; maar de tranen aller aanwezigen vermengden zich met die van den door vruchteloos naberoow gefolterden grijsaard.

ADVERSARIA.

Als in Frankrijk, op het einde van de regering van Lodewijk XV, Meaupeon en Aiguillon aan het hoofd van het ministerie waren, en door hunne vloekwaardige directie den haat der natie op zich geladen hadden, vroeg de Koning, die alle publieke kassen geplunderd vond, eens aan den hertog van Biron, hoe het toch wel best mogelijk zij, zuik een deficit te herstellen? Biron sloeg hierop den Koning voor, hem, zoo hij

zijn raad volgde, zonder kosten, op een éénigen dag, onder het gejuich van een verheugd, en van allen kanten te zaam gevlooid volk, drie millioenen te willen bezorgen; deze voorslag zette het hart van den om geld zoo zeer verlegenen Koning in eene aangename beweging; hij bad den hertog, zonder de minste vertraging, hem zulk een respectabel geheim te willen openbaren. Laat, Sire! antwoordde Biron, in een uitgestrekt veld een hooge galg oprigten, ten minsten Meaupeon daaraan ophangen, en ieder aanschouwer een halve louis d'or betalen; ik zoude slecht rekenen kunnen, als deze speculatio: „den minister bij inschrijving te doen ophangen,” niet meer als drie millioenen opbrengen zoude. Tot schande voor zijne regering, en tot schade voor zijn rijk, maakte Lodewijk de XV zwaarigheid, om deze inschrijving te openen.

Een neger diende bij een zeker heer. Deze arme zwarte jongen was de gestadige wrijfsaal van de andere diensthonden. Was er iets mislaan of iets gebroken, dan was het eerste woord: dat heeft de zwarte jongen gedaan. Overwachts bevalt de vrouw van den huize van een zoon; alles is in rep en roer. Het komt ook den neger ter ooren: deze begint te huilen en roept vol van benaauwdheid uit: nu zal het weder wel zijn: dat heeft de zwarte jongen gedaan.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het Nederlandsch Kofschip Sara Anna Cornelia, Kapt. N. K. Dijkhuis. — Adres bij C. J. Leijner. — Sluit stellig op den 9 Augustus e. k.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Dina Maria, Kapt. H. C. Wriburg. — Adres bij C. J. Leijner. Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Phoenix, Kapt. E. Smitt. — Adres bij J. Gisin. — Sluit 25 Augustus.

Het Nederlandsch Kofschip Hylgezonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 15 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Wilhelmina en Maria J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 15 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Atalante, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres bij Van West & de Hart.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Catharina, Kapt. K. M. Hillers. — Adres bij Degenhard en Kramers. Sluit 7 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer. — Adres bij L. D. J. van Gommel. Sluit 7 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andreasen. — Adres bij L. D. J. van Gommel. — Sluit 20 Augustus.

NAAR ROTTERDAM.

Het Nederlandsch Schip het Vertrouwen, Kapt. R. C. Pinksterboer. — Adres bij J. S. Samson.

Stand der Maan.

2 Augustus LAATSTE KWARTIER
9 „ NIEUWE MAAN.
17 „ EERSTE KWARTIER
24 „ VOLLE MAAN.
31 „ LAATSTE KWARTIER

Watergetijden.

Hoog Water. Laag Water.
7 WOENSDAG. 's mor. 4-15 's av. 10-15
8 DONDERDAG. „ 5-06 „ 11-06
9 VRIJDAG. „ 6-00 „ 12-00
10 ZATURDAG. „ 6-45 „ 12-45

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.